

[Agerschou]

fredsstillende, at indenrigsministeren lader, som om folketinget og dets beslutninger ikke eksisterer.

Oven i købet bekendtgjorde indenrigsministeren sin beslutning på så sent et tidspunkt i folketingsåret, at det ikke var muligt at få efterprøvet, om indenrigsministeren havde sit flertal i orden, om alle fire regeringspartier og alle medlemmer af de fire regeringspartier virkelig ville stå inde for den pludselige holdningsændring til hospitalet, og med en enkelt undtagelse ville de pågældende medlemmer heller ikke være med til, at forslaget blev sat på dagsordenen for folketingets ekstraordinære møde i juni.

Nu har indenrigsministeren fremført, at der ikke var nogen reel mulighed for videreførelse af hospitalet. Jeg tror, at indenrigsministeren sagde, at der havde været drøftelser på politisk plan, og at intet har været uforsøgt. Jo, der er noget, der har været uforsøgt: indenrigsministeren burde være vendt tilbage til folketinget for at få gode ideer til, hvordan man kunne løse problemerne, så 1981-beslutningen kunne føres ud i livet. Det gjorde ministeren ikke, og det er vores opfattelse, at det lige præcis er det, der nu er afgørende for, at hospitalet desværre bliver nedlagt. Hvorfor ministeren ikke vendte tilbage til folketinget, kan man kun gisne om, men i SF kan vi ikke befri os for en fornemmelse af, at det pludselig var meningen, at hospitalet skulle nedlægges, og at de mange ordrige beklagelser, vi også har hørt i salen i dag, kun var et udtryk for hykleri.

Hvis dette forslag var blevet behandlet i tirsdags, som det oprindeligt var meningen, ville jeg have undskyldt nogle udtalelser, SF var kommet med i de sidste måneder om kristeligt folkepartis rolle i sagen. På et tidspunkt læste jeg, at kristeligt folkeparti ville stemme for SFs forslag, men onsdag morgen kunne jeg i Kristeligt Dagblad læse præcis det modsatte. Derfor vil jeg vente lidt med beklagelserne, til jeg ser, hvordan kristeligt folkeparti stemmer ved anden behandling. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at SF har bedt om, at der bliver afgivet betænkning om forslaget af kommunaludvalget om 14 dage.

For at resumere, hvad der sker, hvis SFs forslag ikke bliver vedtaget: et velfungerende hospital, som patienter og deres pårørende i særlig grad er tilfredse med, og hvis arbejde der står almindelig respekt om, bliver ned-

lagt, mens alle hælder vand ud af ørerne her i folketingssalen, uden nogen som helst garanti for, at det velkvalificerede arbejde, der er udført, bliver videreført på en ordentlig måde. Det er trist, det er deprimerende, når man ved, at det kunne være gået anderledes, hvis de fire nuværende regeringspartier ville stå ved, hvad de har været med til at vedtage tidligere. Det kan vi nu konstatere at de ikke vil, og det er grunden til og udelukkende grunden til, at Diakonissestiftelsens hospital formentlig forsvinder som det velfungerende almene hospital, det har været og er i dag.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg havde ellers ikke tænkt mig at tage ordet, men jeg synes, at hr. Agerschous gentagne udtalelser om hykleri hos de forskellige partier er ganske urimelige.

Det kan ikke være rigtigt, at folketinget skal vedtage at opretholde et hospital, der er, som hr. Steffensen fuldstændig rigtigt sagde, uden senge. Så har vi da vist nået det groteske. Hr. Agerschou glemmer, hvad sagens realiteter er, nemlig at amtskommunerne og kommunerne ønsker at trække deres patienter hjem. De ønsker altså ikke at bruge Diakonissestiftelsen, som det også blev sagt af den socialdemokratiske ordfører. Det er sagens realitet. Alle partier herinde havde vel allerhelst set, at Diakonissestiftelsen med den faglige ekspertise og den ånd, der har hersket på hospitalet, kunne videreføres, men folketinget kan ikke trylle, når vi har et decentralt sygehusvæsen. Det troede jeg oprigtigt talt også at hr. Agerschous parti gik ind for at vi har.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg må desværre sige til indenrigsministeren, at min bekymring ikke forsvandt på grund af det svar, jeg fik, for ét er teori, noget andet er praksis. Der har tidligere været problemer med mødres eller fædres ophold på rigshospitalet, når det drejede sig om langvarigt syge børn, og de problemer kan sagtens dukke op igen.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):